

NA SAJMU KNJIGA O HODOLJUBLJIMA ČUVENOG PUTOPISCA, SLIKARA I KARIKATURISTA

Hoda, piše i govori Zuko Džumhur

Postoji niz anegdota o boemskom životu Zuke Džumhura pa je tako jednom sjedio s prijateljima, pili su rakiju u tišini do Neretve, a zatim je Zuko iz rijeke koja je sve vrijeme hučala izvadio jedan kamen. Pitali su ga što to radi, a on je odgovorio: Mijenjam muziku!

PULA - Zulfikar Zuko Džumhur (Konjic 1920. - Herceg Novi 1989.), putopisac, slikar, karikaturist i jedan od najvećih boema svog vremena široj je javnosti ostao u sjećanju kao autor i voditelj silno gledane televizijske serije "Hodoljublje" na tada 20-milijunskom TV tržištu. O seriji i autoru preksinoć su na pulskom Sajmu knjige govorili Delo Hadžiselimović i Emir Imamović Pirke, a prikazana je i snimka epizode o Mostaru, za koji Zuko Džumhur govori da "na rijeci živi i živjet će, cvjetati i 'ljepotati' oko Neretve".

Televizijski revolucionar

Zuko Džumhur bio je televizijski revolucionar. Nije to bilo samo vrhunsko novinarstvo i vrhunska umjetnost; bilo je to i tehnološki užasno zahtjevno, kazao je Imamović. Delo Hadžiselimović pojasnio je tu zahtjevnost time što se tada snimalo 16-milimetarskom filmskom trakom koja je bila skupa

Emir Imamović Pirke i Delo Hadžiselimović

- On je u Jugoslaviji, a i šire, bio rodonačelnik jednog potpuno novog žanra u duhu osobnog pristupa dokumentarnom filmu, a kasnije su to radili Michael Palin, Clive James, neki način i Goran Milić. A da bi netko tako radio, taj mora biti erudit i kvalitetan, a Zuko je to u svakom slučaju bio. Kao jedan gotovo renesansni tip umjetnika, čime god se bavio, dobro je to radio, kazao je Delo Hadžiselimović.

Najpoznatija Zukina karikatura jest ona na kojoj Karl Marks sjedi za stolom, a iza njegovih leđa na zidu stoji Staljinov portret

Zuko Džumhur (Konjic 1920. - Herceg Novi 1989.)

Zuko Džumhur napravio je preko 30 scenografija, scenarij za film "Miris dunje" redatelja Mirze Idrizovića koji je režirao i "Hodoljublje" te film Bore Draškovića "Horo-

skop". Radio je za kazalište, dok su njegove karikature bile su objavljivane po cijelom svijetu. Njegova knjiga "Nekrolog jedne čaršije" bila je vrhunac Zukinog literarnog rada, a za koju je predgovor, i to jedini u životu, napisao Ivo Andrić. Njemu je, pak, Zuko za "Vezirovog slo-na" napravio ilustracije.

Jedini predgovor Ivo Andrića

Postoji niz anegdota o boemskom životu Zuke Džumhura pa je tako jednom sjedio s prijateljima. Pili su rakiju u tišini do Neretve, zatim je Zuko iz rijeke koja je sve vrijeme hučala izvadio jedan kamen. Pitali su ga što to radi, a on je odgovorio: "Mijenjam muziku!"

Zuko je, s jedne strane, bio beogradski boem, a s druge Musliman, Hercegovac, ali i Primorac, Crnogorac... Mirko Kovač je rekao da svaki put kad ga sretno nauči nešto novo, šteta što ga mlade generacije jako malo znaju. Tito ga je jako volio, često su se družili. U Zukinim djelima uvijek se uočava fenomenalni osvrt na osmansko doba, kao i na austrougarsku monarhiju. Još 70-ih je proputovao svijet, govoreći da on putuje da bi upoznao sebe, a napisao je i knjigu "Pisma iz Azije".

Apsolvirao je pravo pa zatim završio slikarstvo u klasi Petra Dobrovića koji je u to doba slovio za ponajvećeg slikara. Najpoznatija Zukina karikatura jest ona na kojoj Karl Marks sjedi za stolom, a iza njegovih leđa na zidu stoji Staljinov portret. **Zoran ANGELESKI**